

[Ahlmann-Ohlson]

en rimelig sikker viden, og vi er derfor positive over for det store element af forskning, der er i såvel NPO-beslutningsforslaget som i ernæringspolitikken.

Et af de afgørende midler i forsøget på at lave en fremadrettet miljøpolitik er anvendelsen af ny teknologi. Teknologi kan i endnu højere grad end andre midler sikre den vækst, vi ikke kan være foruden. Den kan give sit væsentlige bidrag til at skabe økonomi i genbrugs- og recirkulationsordninger, og teknologi kan gøre, at vi udnytter råstofferne bedre. Endvidere forventer vi os meget af denne teknologi på energibesparelsesområdet og af dens evne til at finde nye energiformer og produkter, der kan tilfredsstille vore forskellige behov for et bedre miljø. Det skal bemærkes, at uden ny teknologi ville de to afgørende elementer, forskning og information, være ilde stedt.

Når vi taler om oplysning – og i endnu højere grad, når vi taler om lovgivning, forskning og ny teknologi – er internationalt samarbejde aldeles afgørende.

At skabe en god samfundsplanlægning er også et område, vi bruger meget tid på i miljøudvalget. Det kan være svært at planlægge sin sundhed. Det er mere selvfølgelig at planlægge en kur, når skaden er sket. Dette præger vores holdning til planlægningen: vi er positive, men selvfølgelig forsigtige. Planlægningen må ikke udarte til planøkonomi à la Østeuropas. TV-Avisen i mandags viste miljøbilleder fra DDR, der med skræmmende tydelighed minder om, at hvis man er miljøbevidst i den slags lande, er man nærmest samfundsnedbrydende. Miljømæssigt har disse planøkonomier forårsaget omfattende miljøskader, også i det pågældende områdes nabolande. Planlægningen skal ikke være styrende, en spændetrøje, men en hjælpende hånd, der kan forebygge skader på miljøet.

På de specielle områder kan jeg af de mange initiativer, vi i det konservative folkeparti agter at tage, nævne, at vi i forbindelse med oplysningsarbejdet vil forsøge at bringe selve oplysningen ind som et miljøelement i den kommende lovgivning. Vi finder, at en miljølov som al anden lovgivning skal overholdes. Der synes desværre at være problemer med det flere steder, men den megen offentlige debat, bl.a. her, og den stramning af loven, ministeren omtalte i sit indlæg, får

forhåbentlig den effekt, at tilsynsmyndighederne lever op til deres ansvar, og at potentielle forurenere gør det samme. Skulle det ikke hjælpe i løbet af kortere tid, så er den konservative folketingsgruppe ikke fremmed for en skærpelse af bøderne for miljølovsovertrædelser.

I det internationale samarbejde vil vi prioritere samarbejdet i EF højt. Vi håber, at forhandlingerne om traktatændringer fører til, at der kommer afsnit om miljø, herunder arbejdsmiljø, forskning, ny teknologi og energi, ind i traktaten. I disse miljøspørgsmål er det vor politik, at miljøbestemmelserne skal være minimumskrav.

Det internationale samarbejde, som det forløb i FN's økonomiske kommission for Europa, satte smuk frugt i år. I juli underskrev 21 stater aftalen om mindskelse af luftforureningen i Europa, heriblandt mange af Østlandene. De nordiske lande og Vesttyskland lovede mere, men desværre lovede England mindre, og Polen ville ikke underskrive.

Det er, jævnfør det, jeg sagde tidligere, vigtigt, at Østlandene er kommet med i miljøbeskyttelsesarbejdet. Det er sket noget sent, og prisen for dette er som sagt omfattende miljøskader og en miljøgæld, der for nogle af samfundenes vedkommende belaster dem mere end de pågældende regimers øvrige gældsposter.

På luftforureningsområdet er der endnu et hængeparti, vi gerne ser færdigspillet snarest. Det er forureningen fra biler. For ikke at komplicere disse i forvejen vanskelige forhandlinger skal jeg nøjes med at henvise til det konservative folkepartis landsråds ønske om snarest at få indført blyfri benzin. En nedsættelse af forureningen fra biler har høj prioritet, men vi vil så langt foretrække, at det sker igennem internationale aftaler.

På havforureningsområdet vil vi anbefale, at kræfterne koncentrerer om arbejdet med de konventioner, der dækker vore egne have. Navnlig er det vigtigt, at Marpolkonventionen bliver endeligt ratificeret. De seneste fire måneder har vi, navnlig via Europæisk Demokratisk Union, gjort en indsats for, at Anneks 4 bliver ratificeret af endnu nogle lande, så konventionen kan træde i kraft snarest. Hvad kommer det Danmark ved? Jo, danskerne og dansk turisterhverv er i høj grad generet af og irriteret over det helt